

LETRA E DYTË DREJTUAR TIMOTEUT

Përshëndetje hyrëse

1 Këtë letër e shkruan Pali, të cilin Perëndia e emëroi apostull të Jezusit, Mesisë. Perëndia më ngarkoi detyrën për të shpallur jetën që na është premtuar me anë të Jezusit, Mesisë. ²Këtë letër ia drejtoj Timoteut, birit tim të dashur.

Hir, mëshirë, paqe nga Perëndia Atë dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë!

Falënderimi i apostullit

³Kur mendoj për ty, falënderoj Perëndinë, të cilit i shërbej me ndërgjegje të pastër, ashtu siç bënë edhe të parët e mi. Mendoj vazhdimisht me mirënjohje për ty në lutjet e mia. ⁴Më kujtohen lotët e ndarjes dhe kam mall të të shoh përsëri, që të më gëzohet zemra. ⁵E kam para syve besimin tënd të drejtë, të njëjtin besim që më parë gjendej te gjysha jote Loida dhe te nëna jote Eunika, ndërsa tani jam i bindur se gjendet edhe tek ti.

Nxitja për Timoteun

⁶Prandaj po të bëj thirrje të ringjallësh dhuntinë që të dha Perëndia kur vura duart mbi ty. ⁷Shpirti që na dha Perëndia, nuk nxjerr nga ne njerëz të druajtur, por na jep fuqi, dashuri dhe mend.

⁸Ndërhyr pa frikë për lajmin e Zotit tonë! Ndërhyr edhe për mua që jam në burg për hirin e tij, e qëndro i gatshëm të vuash bashkë me mua për lajmin e mirë. Perëndia do të të japë fuqi për këtë. ⁹Ai na ka shpëtuar dhe na ka thirrur të jemi populli i tij. Kjo ndodhi jo për shkak të veprave tona të mira, por sepse kjo ishte në përputhje me zgjedhjen e tij. Ai kishte mëshirë për ne nëpërmjet Jezusit, Mesisë, qysh para fillimit të botës. ¹⁰Por kjo zgjedhje u bë e dukshme vetëm tani, sepse Jezusi, Mesia dhe Shpëtimtari ynë, erdhi në botë. Ai ia hoqi vdekjes pushtetin dhe solli në dritë jetën që është jashtë pushtetit të vdekjes. Për këtë flitet në lajmin e mirë, ¹¹të cilin unë, si apostull dhe mësues, duhet ta shpall.

¹²Për këtë duhej t'i pësoja të gjitha këto. Por nuk tërhiqem nga kjo, sepse e di se kujt i besova. Jam i bindur se atë që më besoi, ¹³ai mund ta ruajë të sigurt deri në atë Ditë. ¹³Qëndro në fjalët e shëndosha, të cilat i dëgjove prej meje. Merri ato për shembull dhe për normë në mësimin tënd. Drejtohu për gjithçka sipas fesë dhe dashurisë që vjen nga lidhja me Jezusin, Mesinë. ¹⁴Ruaje mësimin që t'u besua. Për këtë do të të japë fuqi Shpirti i Perëndisë që banon në ne.

♦ aludim i mundur për Shpirtin e Shenjtë. 'atë Ditë' do të jetë dita e ringjalljes.

Procesi i apostullit në Romë

¹⁵Ti e di se të gjithë në provincën e Azisë më lanë në baltë. Ndër ta ishin edhe Figeli dhe Hermogeni. ¹⁶I lutem Perëndisë që të ketë mëshirë për anëtarët e shtëpisë së Oneziforit. Ai ndërhyri për mua, megjithëse isha në burg dhe më dha zemër shpeshherë. ¹⁷Sapo arrita këtu në Romë, më kërkoi derisa më gjeti. ¹⁸Ti, vetë, e di se sa bëri për mua në Efes. Zoti pastë mëshirë për të Ditën e Gjyqit!

Njeriu që përdor Zoti

2 Ti, biri im, forcohu me anë të hirit që të dha Jezusi, Mesia. ²Atë që të transmetova si mësim të fesë sonë, në prani të shumë dëshmitarëve, transmetojua njerëzve besnikë që janë në gjendje t'ua transmetojnë edhe të tjerëve. ³Prandaj prano të vuash bashkë me mua si luftëtar besnik i Jezusit, Mesisë. ⁴Një ushtar që del në luftë, nuk kujdeset më për punët e përditshme. Për atë, kryesorja është fitimi i miratimit të komandantit të tij. ⁵Një sportist që merr pjesë në një garë, mund ta fitojë shpërblimin vetëm me kusht që t'u nënshtrohet rreptësisht rregullave. ⁶E bujku duhet të punojë shumë, para se të jetë në gjendje të ushqehet me prodhimin e fushës. ⁷Do ta kuptosh se ç'dua të them. Zoti do të ta japë kuptimin e mirë për këtë.

⁸Mbaj parasysh Jezusin, Mesinë dhe Shpëtimtarin e premtuar nga pasardhësit e Davidit. Perëndia e ringjalli atë nga të vdekurit. Kështu thuhet në lajmin e mirë, të cilin po e shpall, ⁹dhe për të cilin edhe vuaj. Më vunë edhe në pranga si kriminel. Por Fjala e Perëndisë nuk mund të vihet në pranga. ¹⁰Të gjitha këto i vuaj për hir të atyre që Perëndia i ka zgjedhur, që të shpëtojnë me anë të Jezusit, Mesisë, dhe që të marrin madhësitinë e përjetshme. ¹¹Mbështetem në këtë fjalë: Në qoftë se vdiqëm bashkë me Mesinë, edhe do të jetojmë bashkë me të. ¹²Në qoftë se vuajmë me durim bashkë me të, edhe do të sundojmë bashkë me të. Por, në qoftë se ne nuk marrim anën e tij, as ai nuk do të marrë anën tonë (në Gjyq).

¹³Megjithatë, ai mbetet besnik, edhe në qoftë se ne jemi të pabesë ndaj tij, sepse ai nuk mund të jetë i pabesë ndaj vetvetes.

Punëtor i sprovuar

(Nr 16,5)

¹⁴Për këtë kujtoji të gjithë dhe përbetoi para Perëndisë që të mos hyjnë në diskutime të kota para kishës, të cilat u shkaktojnë dëm dëgjuesve. ¹⁵Kujdes që të mund të qëndrosh para Perëndisë me veprat e tua e që të ruhesh si njeri që di ta transmetojë pa shtrembërim lajmin e Perëndisë. ¹⁶Mos u ndiko nga fjalët e kota dhe të pafe të disa njerëzve. Ata do të largohen edhe më tej nga Perëndia, ¹⁷dhe mësimi i tyre do të përhapet rreth tyre si tumor i keq. Mendoj, për shembull, për Himeneun dhe Filetin, ¹⁸të cilët u larguan nga rruga e së vërtetës dhe pohojnë se ringjallja tashmë ka ndodhur. Kështu largojnë shumë veta nga feja. ¹⁹Por themeli i sigurt, të cilin e hodhi vetë Perëndia, nuk mund të tundet. Mbi këtë shkruhet: *Zoti i njuh ata që i takojnë atij dhe pastaj: Kush thotë se i takon Zotit, duhet të largohet nga gjithçka që është në mospërputhje me karakterin e Tij.*

²⁰Një shtëpi e madhe ka enë të ndryshme. Disa janë prej ari dhe disa prej argjendi, por ka edhe disa prej druri dhe argjile. Disa janë caktuar për raste të nderuara, kurse disa përdoren si enë për mbeturina.

(Këta njerëz i ngajjnë koshit të mbeturinave.) ²¹Kush ndahet nga ata, bëhet i pastër dhe nderon të zotin e shtëpisë. Vihet në dispozicion të tij dhe është i dobishëm për të. Ai është i aftë për çdo vepër të mirë.

²²Ruhu nga epshet që vënë në rrezik një të ri. Përpiku për atë që është në përputhje me karakterin e Perëndisë, besimin, dashurinë dhe paqen me ata që e marrin anën e Zotit me ndërgjegje të pastër. ²³Ti duhet t'i kundërshtosh ëndërrimet e marra dhe të kota. Shmangu atyre; ti e di, ato të çojnë në grindje.

²⁴Kush i shërben Zotit, të mos grindet, por të sillet mirë me të gjithë dhe t'u dëshmojë për fenë e vërtetë. Nuk duhet të pranojë të provokohet, ²⁵⁻²⁶por duhet t'u tregojë me plot kuptim rrugën e drejtë.

Ndoshta Perëndia do t'u japë atyre rast për t'u kthyer dhe për të ardhur në vete, në mënyrë që të njohin të vërtetën. Atëherë ata mund të çlirohen nga gracka, në të cilën i kishte zënë djalli, që t'i keqpërdorte për qëllimet e tij.

Shenjat e kohës

3 Ta dish se në ditët e fundit do të ketë kohë të vështira. ²Atëherë njerëzit do të jenë egoistë, të dhënë pas parasë, mburracakë dhe mendjemëdhenj. Do të fyejnë të afërmit, nuk do t'i dëgjojnë prindërit dhe nuk do t'i trembë asgjë. Do të jenë mosmirënjohës, ³të padashur dhe të papajtueshëm, shpifës, të papërmbajtur, të ashpër, do ta urrejnë të mirën, ⁴do të jenë të pabesë, mendjemëdhenj dhe arrogantë.

Nuk do të kërkojnë atë që i pëlqen Perëndisë, por vetëm atë që shton kënaqësinë e tyre. ⁵Vërtet do të shtiren si të përshpirtshëm, por nuk do ta njohin fuqinë e përshpirtshmërisë së vërtetë.

Largohu nga këta njerëz! ⁶Disa prej tyre shkojnë edhe në banesa për të fituar gratë që janë të ngarkuara me mëkate, dhe udhëhiqen nga gjithfarë epshesh. ⁷Ato gra gjithnjë mësohen dhe kurrë nuk arrijnë deri në kuptimin e së vërtetës. ⁸Siç bënë magjistarët egjiptianë Johane dhe Mamre, të cilët e kundërshtuan Moisiun, kështu edhe këta mashtrues kundërshtojnë mësimin e vërtetë. Mendimet e tyre shkuan në rrugë të gabuar – besimi i tyre nuk kaloi në provë. ⁹Por ata nuk do të kenë sukses të madh; do të jetë e qartë për të gjithë se ata veprojnë pa mend, siç ndodhi edhe me egjiptianët.

Shembulli i apostullit dhe udhëzimi i Shkrimit të shenjtë

¹⁰Por ti u orientove sipas mësimin tim, sipas mënyrës sime të jetesës dhe qëllimit të jetës sime. Ti e ke ndjekur shembullin e fesë sime, të durimit tim dhe të vuajtjes sime. Ti e njuh qëndrueshmërinë time ¹¹në të gjitha përndjekjet dhe vuajtjet; ti i provove këto bashkë me mua në Antioki, në Ikon dhe në Listër. Unë duhej t'i duroja gjëra të tilla, dhe nga të gjitha këto rreziqe dhe vuajtje më shpëtoi Zoti.

¹²Secili që dëshiron të bëjë një jetë që i pëlqen Perëndisë, sepse i takon Jezusit, Mesisë, do të pësojë përndjekje, ¹³ndërsa mashtruesit dhe gënjeshtarët do të përparojnë – drejt rrugës së rrënimin. Në fund do të dalin mashtrues të mashtruar. ¹⁴Qëndro pranë së vërtetës që mësove dhe për të cilën je plotësisht i bindur. Ti e di se kush ishin mësuesit e tu, ¹⁵dhe qysh në vogëli e njuh Shkrimin e shenjtë, i cili është i aftë të japë dijen që çon në shpëtim, e cila na u hap me anë të besimit në Jezusin, Mesinë. ¹⁶I tërë Shkrimi i shenjtë është frymëzuar nga Perëndia dhe mund të përdoret me dobi për mësim, për korrigjimin e gabimeve dhe të mësimave të rreme, që të bëjmë një jetë që i pëlqen Atij. ¹⁷Kështu, njeriu që vihet në dispozicion të Perëndisë, bëhet i aftë për gjithçka të mirë.

Thirrja e fundit drejtuar Timoteut

4 Po të bëj thirrje me këmbëngulje para Perëndisë dhe para Jezusit, Mesisë, i cili do t'i gjykojë të gjithë, të gjallët dhe të vdekurit. Po të urdhëroj, ashtu siç nuk ka dyshim që Jezusi, Mesia, do të shfaqet për të ngritur mbretërinë e tij: ²shpallju njerëzve mësimin e Perëndisë, pa marrë parasysh nëse u pëlqen ose jo! Fol në mënyrë të atillë që t'i vrasë ndërgjegjia; qortoji dhe bëju thirrje. Mos u lodh duke u treguar rrugën e drejtë, ³sepse do të vijë koha kur do t'u duket i padurueshëm mësimi i vërtetë dhe kur do t'i kërkojnë mësuesit sipas dëshirës, të cilët do t'i lajkatojnë me fjalë të bukura. ⁴Ata nuk do ta dëgjojnë më të vërtetën, por do t'u drejtohen spekulimeve të kota. ⁵Por ti duhet ta mbash në çdo rast gjakftohtësinë. Mos u shqetëso në qoftë se duhet të vuash për këtë. Shpalle lajmin e mirë për shpëtim nëpërmjet Jezusit, Mesisë, dhe kryeje shërbimin që ke marrë.

⁶Për mua erdhi koha të flijohem: ndarja ime është afër. ⁷Kam bërë gjithçka të mundur në garën që është pas meje, dhe e përshkova pa pushim të gjithë largësinë; qëndrova besnik deri në fund. ⁸Tani më pret shpërblimi i fitimtarit; Zoti, gjykatësi i drejtë, do të më shpërblejë me këtë atë Ditë, e jo vetëm mua, por të gjithë ata që digjen për ardhjen e tij.

E ardhmja personale e apostullit

(Ps 61,13)

⁹Eja sa më shpejt tek unë! ¹⁰Dema më la në baltë dhe shkoi në Selanik, sepse kjo botë është për të më e vlefshme se bota që po vjen. Krescenci u nis për në Galaci, ♦ kurse Titi për në Dalmaci. ¹¹Vetëm Luka është ende me mua. Merre me vete Markun; ai di të më bëjë shërbim të dobishëm. ¹²Tihikun e dërgova në Efes. ¹³Ma sill, sipas mundësisë, tallaganin që lashë te Karpi në Troadë, po ashtu edhe librat, e sidomos pergamenat.

¹⁴Aleksandër farkëtar i ♦♦ më bëri shumë të këqija. Zoti do t'ia paguajë sipas veprave të tij. ¹⁵Ruhu edhe ti prej tij; ai ka qenë kundërshtar i madh i shpalljes së lajmit tonë.

¹⁶Kur duhej të mbrohesh herën e parë para gjyqit, askush nuk ndërhyri për mua. Të gjithë më lanë në baltë. Zoti mos i shpërbleftë siç e meritojnë! ¹⁷Por Zoti më ndihmoi dhe më dha fuqi për të shpallur lajmin e mirë, që ta dëgjonin të gjithë johebrenjtë. Zoti më shpëtoi përsëri nga goja e luanëve, ♦♦ ¹⁸edhe do të më shpëtojë nga të gjitha sulmet e këqija; gjithashtu, do të më çojë shëndoshë e mirë në mbretërinë e tij qiellore. Lavdi Atij përgjithmonë! Amen!

♦ ose: në Gali (d.m.th. në Francë). ♦♦ Aleksandri ishte bërë kallëzues (lat. *delator*), sepse Pali e kishte shkishëruar ♦♦♦ aludim për pafajësinë që mori Pali para Gjykatës së lartë në Romë. Kështu i shpëtoi dënimit me vdekje.

Përshëndetje e fundit

¹⁹Bëju të fala Priskës dhe Akuilit, si dhe familjes së Oneziforit. ²⁰Erasti qëndroi në Korint. Trofimin e lashë po atje, sepse ishte i sëmurë. ²¹Përpiqu të vish para dimrit!

Të përshëndetin Eubuli, Pudenci, Lini, Klaudia dhe të gjithë bashkëbesimtarët.

²²Zoti të ndihmoftë! Hiri i tij qoftë me ju!